

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΧΟΛΗ Σ.Τ.Ε.

ΤΜΗΜΑ : ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΤΙΤΛΟΣ : « LE CORBUSIER – FUNCTIONALISMO :
ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ**

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑΣ : ΜΠΕΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΕΛΕΖΟΓΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΠΑΤΡΑ –ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	σελ.3
II. ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	σελ.5
III. LE CORBUSIER : ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ.....	σελ.6-7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΖΩΗ.....	σελ.7-17
1.1: ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, 1887-1913.....	σελ.7-9
1.2: ΠΡΩΙΜΗ ΚΑΡΙΕΡΑ: βίλες, 1914-1930.....	σελ.9-10
1.3: Η ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΟΥ (1920).....	σελ.11-12
1.4: ΕΙΣΒΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ	σελ.12-17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΘΑΝΑΤΟΣ.....	σελ.18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΙΔΕΕΣ ΛΕ ΚΟΡΜΠΥΖΙΕ.....	σελ.19-23
3.1: ΠΕΝΤΕ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ	σελ.19
3.2: ΤΟ MODULOR	σελ.21-22
3.3: ΕΠΙΠΛΑ.....	σελ.23
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΠΟΛΙΤΙΚΗ.....	σελ.25
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΕΠΙΡΡΟΗ	σελ.26

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: FONDATION LE CORBUSIER (ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ).....σελ.32	σελ.32
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑ	σελ.34
7.1: ΕΙΚΟΝΕΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ.....σελ.37	σελ.37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: ΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ :	σελ.42
8.α: VILLA SAVOYE (κατηγορία οικίας)	σελ.42
8.α.1 : ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΗΣ	σελ.43
8.β : UNITE D’HABITATION(κατηγορία πολυκατοικίας).....σελ.47	σελ.47
8. γ : NOTRE DAME DU HAUT(κατηγορία εκκλησίας).....σελ.50	σελ.50
IV. FUNCIONALISMO : ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ.....	σελ.52
Α . ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.....σελ.53	σελ.53
Β . ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.....σελ.57	σελ.57
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....σελ.58	σελ.58
Ø <u>ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ</u> : Μελέτη σύνθεσης κατοικίας, σύμφωνα με το σύστημα ‘domino’ Villa Savoye του Le Corbusier.....σελ.59	σελ.59
Ø Κατάλογος Σχεδίων.....σελ.64	σελ.64

I. ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Λε Κορμπυζιέ ήταν ένα από τα μεγαλύτερα ονόματα μεταξύ των πρωτοπόρων αρχιτεκτόνων της δεύτερης γενιάς, που καταξιώθηκαν στη δεκαετία του 1920. Ήταν ένα ερευνητικό και δραστήριο πνεύμα, ένας παθιασμένος αλλά και πικραμένος ζωγράφος, ένας λαμπρός κριτικός τέχνης και ένας ικανός προπαγανδιστής των δικών του αρχιτεκτονικών ιδεών.

Αφού γνώρισε τις ιδιότητες του οπλισμένου σκυροδέματος δίπλα στον Jeanneret Perret στο Παρίσι και εργάστηκε για μια περίοδο μαζί στο Βερολίνο, μελέτησε την παράδοση των εργαστηρίων της Βιέννης και ταξίδεψε σε πολλές χώρες. Δεν κατάφερε να κερδίσει μεγάλη αναγνώριση ως ζωγράφος, ωστόσο επηρέασε τις απόψεις του γύρω από τον αρχιτεκτονικό χώρο και τη δομή των κτιρίων.

Ο κύριος άξονας των μελετών του Le Corbusier στο μεγαλύτερο μέρος της καριέρας του ήταν το πρόβλημα της κατοικίας – κυρίως το πρόβλημα της ελάχιστης κατοικίας που καλύπτει τις ανάγκες στέγασης του ανθρώπου. Στόχος του ήταν η δημιουργία δομών που αξιοποιούν στο έπακρο τις ιδιότητες του οπλισμένου σκυροδέματος, την ελαφρότητα και την αντοχή του, δομές που μεγιστοποιούν την ελευθερία και την ευελιξία της σχεδίασης, εσωτερικά και εξωτερικά. Δημιουργεί ένα νέο μοντέλο σχεδιασμού κτιρίου, το «Domino»

Απομονώνει τα ελάχιστα δυνατά στοιχεία της αρχής, πάνω στην οποία θα στηριζόταν το μεγαλύτερο μέρος της αρχιτεκτονικής του 20ου αιώνα. Διατυπώνει έτσι τη θεμελιώδη εξίσωση του Διεθνούς Στυλ. Τονίζει πέντε σημεία της αρχιτεκτονικής όπου έγιναν ορατά στα σχέδια κατοικιών που κατασκεύασε στην πορεία.

Ο Le Corbusier χρησιμοποίησε ρητά τη χρυσή αναλογία στο Modulor σύστημα για την κλίμακα των αρχιτεκτονικών αναλογιών.

Σχεδίασε πολλά και σημαντικά κτίρια και έργα. Μεγάλη επιρροή στη σύγχρονη παγκόσμια αρχιτεκτονική είχαν επίσης τα γραπτά του. Πειραματίζεται ακόμα με το σχεδιασμό επίπλων.

Πολιτικά είχε στραφεί στο δεξιό άκρο της γαλλικής πολιτικής. Υπήρξε ηγέτης του μοντέρνου κινήματος να δημιουργήσουν καλύτερες συνθήκες ζωής και μιας καλύτερης κοινωνίας μέσα από τις έννοιες της στέγασης.

Ήταν ένας απ' τους πιο σημαντικούς funcionalism που έκανε τις εργασίες του με βάση τις ρίζες της σύγχρονης αρχιτεκτονικής, στο βαθμό που τα κτήρια του είχαν ριζικές απλουστεύσεις των προηγούμενων στυλ.

Τέλος, βρίσκει τραγικό θάνατο στη μεσόγειο θάλασσα, από καρδιακή προσβολή που υπέστη σε ηλικία εβδομήντα επτά ετών.

II. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα πτυχιακή αναφέρεται στον σημαντικότερο αρχιτέκτονα του 20^{ου} αιώνα, Λε Κορμπυζιέ (6 Οκτωβρίου του 1887 - 27 Αυγούστου 1965). Ο αναμφισβήτητος κεντρικός και δημιουργικός ρόλος που διαδραμάτισε την εξέλιξη της τότε αρχιτεκτονικής είναι επαρκής λόγος για να μελετήσουμε διεξοδικά την αρχή της πορείας του. Η σημασία του έργου του ίσως είναι πολύ μεγαλύτερη, αν λάβουμε υπόψη τις ποικίλες και έντονες αντιδράσεις που δέχτηκε στην αρχή του έργου του. Ο Le Corbusier ήταν ο πιο σημαντικός functionalism. Είναι γνωστό ότι λέει : « ένα σπίτι είναι μια μηχανή για να ζεις», στο βιβλίο του Vers une Architecture που δημοσιεύθηκε το 1923.

« Χρησιμοποιείς πέτρα, ξύλο και σκυρόδεμα και μ' αυτά τα υλικά χτίζεις σπίτια και παλάτια, αυτό είναι κατασκευή. Η εφευρετικότητα εμφανίζεται πάνω στην δουλειά. Όμως ξαφνικά αγγίζεις την καρδιά μου, μου κάνεις καλό, νιώθω ευτυχισμένος και λέω 'Αυτό είναι όμορφο!' Αυτό είναι αρχιτεκτονική. Εδώ εισχωρεί η Τέχνη. Το σπίτι μου είναι πρακτικό » .

Le Corbusier

Vers une Architecture, 1923

III. LE CORBUSIER :

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ

(εικ.1)

Ο Charles Edouard Jeanneret-Gris, γνωστός ως Le Corbusier

(εικ.1) γεννήθηκε στις 6 Οκτωβρίου του 1887 ,στο LaChaux-de- Fonds της Ελβετίας. Ήταν ο δεύτερος γιός του Edouard Jeanneret, ένας ζωγράφος dial στη γνωστή βιομηχανία ρολογιών της πόλης και της κυρίας Jeanneret Perret, μουσικός και καθηγήτρια πιάνου. Ήταν ένας Ελβετός -γαλλό αρχιτέκτονας, σχεδιαστής, πολεοδόμος , συγγραφέας, γλύπτης και ζωγράφος, ο οποίος φημίζεται για το ότι είναι ένας από τους πρωτεργάτες αυτού που

τώρα ονομάζεται Σύγχρονη αρχιτεκτονική ή διεθνές στυλ. Στα 29 του μετακόμισε στο Παρίσι όπου και υιοθέτησε το ψευδώνυμο Le Corbusier, χιουμοριστική παραλλαγή (διότι παραπέμπει σε ευθεία λέξη) το επώνυμο του παππού της μητέρας Lecorbésier.

Υπήρξε πρωτοπόρος σε μελέτες της σύγχρονης υψηλής αισθητικής και ήταν αφοσιωμένος στο να παρέχει καλύτερες συνθήκες διαβίωσης για τους κατοίκους των πόλεων. Η καριέρα του διήρκεσε πέντε δεκαετίες, με τα κτίρια του, κατασκευάστηκε σε όλη την κεντρική Ευρώπη, την Ινδία, τη Ρωσία και από μία στη Βόρεια και Νότια Αμερική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΖΩΗ

1.1 Πρώτα χρόνια και εκπαίδευση, 1887-1913

Ο Le Corbusier γοητεύτηκε από τις εικαστικές τέχνες και σπούδασε στο La Chaux-de-Fonds, στη Σχολή Καλών Τεχνών υπό Charles L'Eplattenier, ο οποίος είχε σπουδάσει στη Βουδαπέστη και το Παρίσι. Καθηγητής αρχιτεκτονικής του στη Σχολή Καλών Τεχνών ήταν ο αρχιτέκτονας Rene Chapallaz, ο οποίος είχε μεγάλη επίδραση επί της νωρίτερο σπίτια Le Corbusier. Ένας από τους δασκάλους του, Charles L'Eplattenier, τον σύστησε στο χρώμα και στη συνέχεια στην αρχιτεκτονική. Το 1905 σχεδίασε το πρώτο του κτίριο, ένα αρχοντικό για ένα μέλος του School of Art, το Villa Fallet (εικ.2).

(εικ.2)

Σε επόμενα δέκα χρόνια γίνονται πολυάριθμα κτίρια που φέρουν ακόμα το εμπορικό σήμα του αργότερα, και ότι ο ίδιος δεν περιλαμβάνεται στη μετέπειτα εγγραφή των έργων τους. Τα πρώτα χρόνια του, θα ξεφύγει συχνά την κάπως επαρχιακή ατμόσφαιρα της ιδιαίτερης πατρίδας του, ταξιδεύοντας σε όλη την Ευρώπη. Σχετικά με το 1907, ταξίδεψε στο Παρίσι, όπου βρήκε δουλειά στο γραφείο του Auguste Perret, ο γαλλικός πρωτοπόρος του οπλισμένου σκυροδέματος.

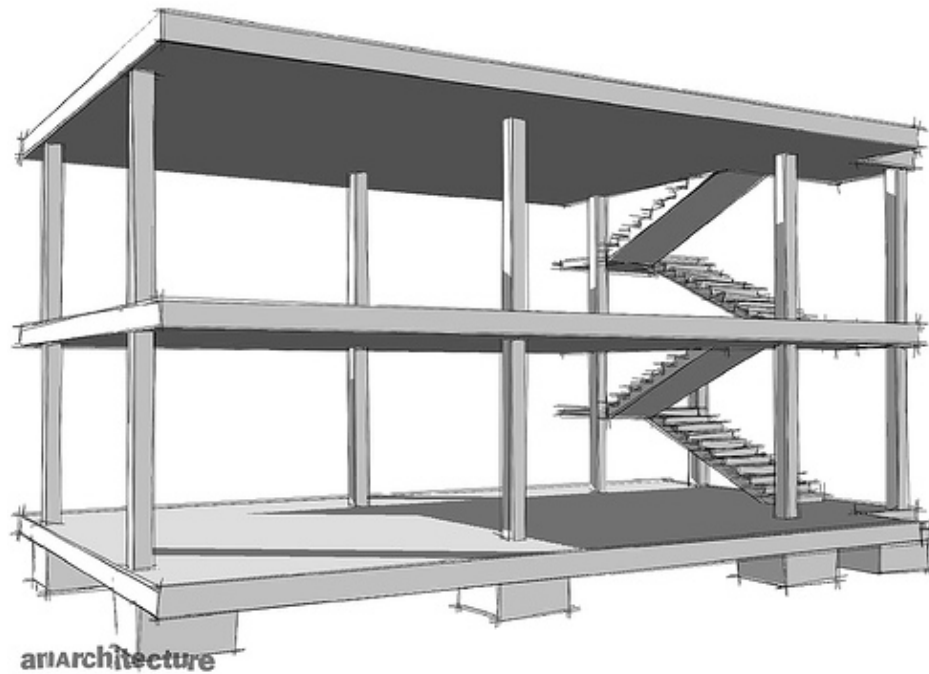
Το 1908, σπούδασε αρχιτεκτονική στη Βιέννη με τον Γιόζεφ Χόφμαν. Από τον Οκτώβριο του 1910 και Μάρτιο 1911, εργάστηκε κοντά στο Βερολίνο για το διάσημο αρχιτέκτονα Peter Behrens , όπου ενδέχεται να έχουν εκπληρώσει Ludwing Mies van der Rohe και Βάλτερ Γκρόπιους. Έμαθε άπταιστα γερμανικά. Και οι δύο αυτές εμπειρίες αποδείχθηκε επιρροή στη μετέπειτα καριέρα του. Επισκέφτηκε επίσης τις Ηνωμένες Πολιτείες , όπου και εξοικειώθηκε με το έργο του Frank Lloyd Wright.

Το έτος 1911 ήταν αφιερωμένο αποκλειστικά σε ταξίδια. Από Βιέννη πήγε στην Ρουμανία , Τουρκία , Ελλάδα και Ιταλία και κατά την επιστροφή του δίδαξε για δύο χρόνια στο τμήμα της αρχιτεκτονικής και της διακόσμησης του Παρισιού Σχολή Καλών Τεχνών.

1.2 ΠΡΩΙΜΗ ΚΑΡΙΕΡΑ: βίλες, 1914-1930

“ Le Corbusier ” διδάσκονται σε σχολείο του La Chaux-de-Fonds, κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου , δεν επέστρεψε στο Παρίσι μέχρι το τέλος του πολέμου. Κατά τη διάρκεια αυτών των τεσσάρων ετών στην Ελβετία, εργάστηκε σε θεωρητικό αρχιτεκτονικών μελετών με τη χρήση σύγχρονων τεχνικών. Μεταξύ αυτών ήταν το σχέδιό του για το « Domino » Σπίτι (1914-1915, εικ.3).

Το μοντέλο αυτό προτείνει ένα ανοικτό σχέδιο ορόφων που αποτελείται από συγκεκριμένες πλάκες που υποστηρίζονται από ένα ελάχιστο αριθμό των λεπτών υποστυλωμάτων γύρω από τις άκρες, με μια σκάλα που επιτρέπει την πρόσβαση σε κάθε επίπεδο, από τη μία πλευρά η κάτοψη. Αυτός ο σχεδιασμός έγινε το θεμέλιο για το μεγαλύτερο μέρος της αρχιτεκτονικής του για τα επόμενα δέκα χρόνια. Σύντομα θα ξεκινήσει την πρακτική του, τη δική του αρχιτεκτονική με τον ξάδερφό του, Pierre Jeanneret (1896-1967), μια συνεργασία που θα διαρκέσει μέχρι το 1940.

Dom-ino Σπίτι(εικ.3)

1.3 Η ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΟΥ (1920)

Το όνομα «Le Corbusier» αποτελεί σήμερα το σήμα κατατεθέν. Μεταξύ 1918 και 1922, ο Le Corbusier δεν έχτισε τίποτα, επικεντρώνοντας τις προσπάθειές του στη θεωρία καθαρολόγος και τη ζωγραφική. Το 1922, ο Le Corbusier και ο Ozenfant άνοιξε ένα στούντιο στο Παρίσι, 35 rue de Sevres, Έκαναν θεωρητικές μελέτες σύντομα σε πολλά διαφορετικά μοντέλα μονοκατοικία. Μεταξύ αυτών ήταν το Maison "Citrohan», ένα λογοπαίγνιο με το όνομα του γαλλικού Citroen αυτοκινητοβιομηχανία, για τις σύγχρονες βιομηχανικές μεθόδους και υλικά, ο Le Corbusier προτείνει τη χρήση για το σπίτι.

Εδώ, ο Le Corbusier πρότεινε μια δομή, τριώροφο με σαλόνι διπλού ύψους, υπνοδωμάτια στον δεύτερο όροφο και μια κουζίνα στον τρίτο όροφο. Η στέγη θα πρέπει να καταληφθεί από μια ηλιόλουστη βεράντα. Σχετικά με το εξωτερικό, ο Le Corbusier εγκαταστήσει μία σκάλα για την παροχή πρόσβασης δευτέρου ορόφου από το επίπεδο του εδάφους. Εδώ, όπως και σε άλλα έργα από την περίοδο αυτή, σχεδίασε επίσης τις προσόψεις να συμπεριλάβει μεγάλες εκτάσεις για απρόσκοπτη τραπεζών των παραθύρων. Το σπίτι χρησιμοποιείται ένα ορθογώνιο σχέδιο, με εξωτερικούς τοίχους που δεν είχαν καλυφθεί από τα παράθυρα, αριστερά όπως λευκό, stuccoed χώρους.

Ο Le Κορμπιζιέ και Jeanneret εγκαταλείπει στο εσωτερικό αισθητικά ανταλλακτικά, με οποιοδήποτε κινητό έπιπλο από σωληνωτά μεταλλικό σκελετό. Φωτιστικά σώματα αποτελούνται συνήθως μόνο, τα γυμνά τους βολβούς. Εσωτερικοί τοίχοι μένουν λευκοί.

Μεταξύ 1922 και 1927, Le Corbusier, Pierre Jeanneret σχεδιάζουν πολλές από αυτές τις ιδιωτικές κατοικίες για τους πελάτες σε όλο το Παρίσι. Σε Boulogne-sur-Seine και του 16ου διαμερίσματος του Παρισιού, Le Corbusier, Pierre Jeanneret σχεδίασαν και κατασκεύασαν τη Villa Λίπισιτς, Maison Κουκ, Maison Planeix και το Maison La Roche / Albert Jeanneret, που τώρα στεγάζει το Fondation Le Corbusier. Ο Le Corbusier πήρε τη γαλλική υπηκοότητα το 1930.

1.4 ΕΙΣΒΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

Για πολλά χρόνια Γάλλοι επίσημοι είχαν ηττηθεί στην αντιμετώπιση της αθλιότητας της αυξανόμενης στις φτωχογειτονιές του Παρισιού και ο Le Corbusier προσπάθησε να βρει αποτελεσματικούς τρόπους για να στεγάσει μεγάλο αριθμό ατόμων για την αντιμετώπιση της κρίσης των αστικών κατοικιών. Πίστευε ότι η νέα του αντιμετώπιση στις σύγχρονες αρχιτεκτονικές μορφές, θα παράσχει μια νέα οργανωτική λύση που θα βελτιώσουν την ποιότητα ζωής για τις κατώτερες τάξεις. Immeubles Villas του (1922) ήταν ένα τέτοιο έργο που ζητούσε για μεγάλα τμήματα του κυττάρου-όπως μεμονωμένα διαμερίσματα στοιβάζονται ο ένας πάνω από τις άλλες, με σχέδια που περιελάμβανε ένα καθιστικό, υπνοδωμάτια και κουζίνα, καθώς και μια βεράντα με κήπο.

Όχι μόνο το περιεχόμενο με τα σχέδια για λίγες πολυκατοικίες, σύντομα ο Le Corbusier μεταφέρθηκε σε μελέτες για ολόκληρες πόλεις. Το 1922, παρουσίασε το σχέδιό του για μια "Σύγχρονη Πόλη" για τρία εκατομμύρια κατοίκους (Ville Contemporaine ,εικ.4).

(εικ.4)

Το κεντρικό στοιχείο του σχεδίου ήταν η ομάδα των εξήντα ιστορίας, σταυροειδής ουρανοξύστες. Χάλυβα-πλασιωμένο κτιρίων γραφείων, εσώκλειστο σε τεράστια προσόψεων από γυαλί. Αυτές οι ουρανοξύστες τέθηκαν μέσα σε μεγάλες, ορθογώνιο πάρκο-όπως χώρους πρασίνου. Στο κέντρο ήταν ένα τεράστιο συγκοινωνιακός κόμβος, που σε διάφορα επίπεδα που περιλαμβάνονται αποθήκες για τα λεωφορεία και τα τρένα, καθώς και διασταυρώσεις οδικής κυκλοφορίας, και στην κορυφή, ένα αεροδρόμιο.

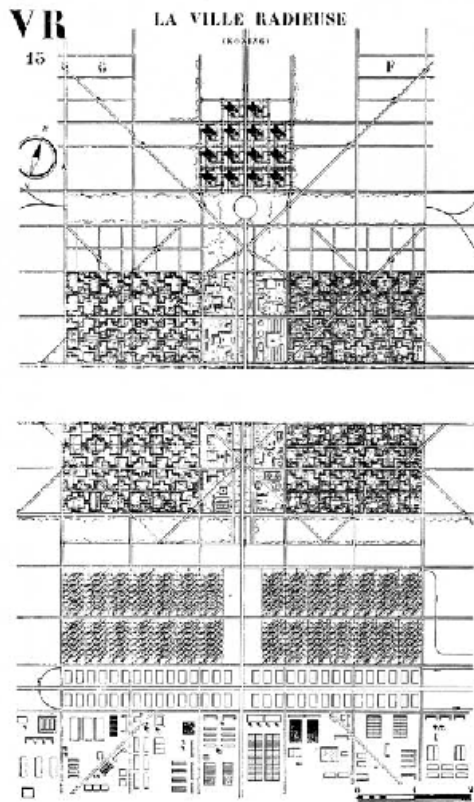
Με την έννοια ότι τα εμπορικά αεροσκάφη να κινούνταν μεταξύ των τεράστιων ουρανοξύστων. Ο Le Corbusier διαχώρισε την κυκλοφορία των πεζοδρομίων από τους αυτοκινητόδρομους και δόξασαν την χρήση του αυτοκινήτου ως μέσο μεταφοράς. Δόθηκε η ελπίδα ότι πολιτικά-minded βιομηχάνων στη Γαλλία θα ηγηθούν της προσπάθειας με την αποτελεσματική Taylorist τους και Fordist στρατηγικές που υιοθετούνται από τα αμερικανικά βιομηχανικά πρότυπα για την αναδιοργάνωση της κοινωνίας. Όπως Norma Evenson έχει θέσει, «η προτεινόμενη πόλη εμφανίστηκε σε ορισμένους ένα τολμηρό και συναρπαστικό όραμα ενός γενναίου νέου κόσμου, και για άλλους μια ψυχρή κλίμακα megalomaniacally άρνηση της οικείο αστικό περιβάλλον».

Σε αυτό το νέο βιομηχανικό πνεύμα, ο Le Corbusier συνέβαλε σε ένα νέο περιοδικό που ονομάζεται L'Esprit Nouveau και υποστήριξε τη χρήση των σύγχρονων βιομηχανικών μεθόδων και στρατηγικών για την μετατροπή της κοινωνίας σε ένα πιο αποτελεσματικό περιβάλλον με υψηλότερο βιοτικό επίπεδο για όλα τα κοινωνικοοικονομικά επίπεδα. Ακόμα υποστήριξε ότι αυτή η μεταμόρφωση ήταν αναγκαία για να αποφευχθεί το φάντασμα της επανάστασης που θα ταρακουνήσει διαφορετικά την κοινωνία. Ρήση του, "Αρχιτεκτονική ή Επανάσταση», όπου αναπτύχθηκε σε άρθρα του σε αυτό το περιοδικό, έγινε κραυγή του για το βιβλίο Vers une αρχιτεκτονική (Προς μια νέα Αρχιτεκτονική), η οποία αποτελείται από επιλεγμένα άρθρα που συνέβαλε στην L'Esprit Nouveau μεταξύ 1920 και 1923. Σε αυτό το βιβλίο, ο Le Corbusier ακολούθησε την επιρροή του Walter Gropius και ανατυπώθηκαν πολλές φωτογραφίες της Βόρειας Αμερικής εργοστασίων και ανυψωτικά.

Θεωρητικά σχέδια της σύγχρονης πόλης συνεχίζει να κατέχει ο Le Corbusier. Έχει εκθέσει "το Σχέδιο VOISIN," που χρηματοδοτείται από άλλο διάσημο κατασκευαστή αυτοκινήτων, το 1925. Σε αυτό, προτείνεται τα περισσότερα κεντρικά βόρεια του Παρισιού του Σηκουάνα, και να την αντικαταστήσει με εξήντα ιστορικούς σταυροειδής πύργους του από τη σύγχρονη πόλη, που τοποθετείται σε ορθό πλέγμα δρόμο και πάρκο -όπως χώρων πρασίνου.

Καθεστώς που αντιμετώπισε την κριτική και περιφρόνηση από τους γαλλικούς πολιτικούς και βιομηχάνους, αν και ήταν ευνοϊκές για τις ιδέες του τειλορισμού και φορντισμού υποκείμενες τα σχέδια του Le Corbusier. Παρ'όλα αυτά, είχε προκαλέσει συζήτηση σχετικά με το πώς να ασχοληθεί με τη στενότητα, βρώμικη συνθήκες που αναδύεται ένα μεγάλο μέρος της πόλης.

Στη δεκαετία του 1930, Le Corbusier επεκταθεί και να αναδιατυπωθεί ιδέες του σχετικά με την πολεοδομία, τελικά τις εκδόσεις σε La Ville radieuse (Η Radiant City) του 1935. Ίσως η πιο σημαντική διαφορά μεταξύ της σύγχρονης πόλης και της Radiant City είναι ότι ο τελευταίος εγκαταλείπει την ταξική διαστρωμάτωση του πρώην, χώροι στέγασης τώρα αποδίδονται σύμφωνα με το μέγεθος της οικογένειας, δεν είναι οικονομική θέση. Ορισμένα κράτη μέλη έχουν διαβάσει σκοτεινή χροιά στον ακτινοβόλο Πόλη: από την εκπληκτικά όμορφη συνάθροιση των κτιρίων που είχε στη Στοκχόλμη, για παράδειγμα, ο Le Corbusier είδε μόνο "τρομακτικό χάος και λυπηρή μονοτονία. Ονειρευόταν "καθαρισμό και απολύμανση" της πόλης, θέτει σε "μια ήρεμη και ισχυρή αρχιτεκτονική", αναφέρεται σε χάλυβα, κρύσταλλο, και το ενισχυμένο σκυρόδεμα. Αν και ο Le Corbusier με σχέδια για το Στοκχόλμη δεν πέτυχε, αρχιτέκτονες αργότερα πήραν τις ιδέες του και εν μέρει «κατέστρεψαν» την πόλη τους.

(εικ.5α)

(εικ.5β)

La Ville radieuse (εικ.5 α-β) σηματοδοτεί, επίσης την αυξανόμενη δυσaréσκεια Le Corbusier με τον καπιταλισμό και με τη σειρά του στη δεξιά πτέρυγα συνδικαλισμό της Hubert Lagardelle. Κατά τη διάρκεια της κυβέρνησης του Vichy, το Le Corbusier λάβει θέση επί μιας επιτροπής προγραμματισμού και έκανε σχέδια για Αλγέρι και σε άλλες πόλεις. Η κεντρική κυβέρνηση απέρριψε τελικά τα σχέδιά του, και μετά το 1942 ο Le Corbusier αποσύρθηκε από την πολιτική δραστηριότητα

Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Le Corbusier επιχείρησε να υλοποιήσει προγράμματα του πολεοδομικού σχεδιασμού σε μικρή κλίμακα με την κατασκευή μιας σειράς "ενώνει" (η μονάδα μπλοκ κατοικιών της Radiant πόλης)

γύρω από τη Γαλλία. Το πιο διάσημο από αυτά ήταν η Unite d'Habitation (εικ.6) της Μασσαλίας (1946-1952). Στη δεκαετία του 1950, μια μοναδική ευκαιρία να μεταφράσουν το Radiant πόλης σε μεγάλη κλίμακα παρουσιάζεται κατά την κατασκευή του Chandigarh (Ανώτατο Δικαστήριο) στην Ινδία(εικ.7), το νέο κεφάλαιο για τις ινδικές πολιτείες Punjab και Haryana. Le Corbusier ασκήθηκε στις για την ανάπτυξη του σχεδίου του Albert Mayer.

(εικ.6)

(εικ.7)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΘΑΝΑΤΟΣ

Πέθανε στις 27 Αυγούστου, 1965, σε ηλικία εβδομήντα επτά ετών. Πνίγηκε στη Μεσόγειο Θάλασσα στο Roquebrune-Cap-Martin , της Γαλλίας. Η τελετή του θανάτου του έγινε στην αυλή του Λούβρου στη 1 του Σεπτεμβρίου του 1965, υπό τη διεύθυνση του συγγραφέα και στοχαστή Αντρέ Μαλρό , που ήταν τότε ο Υπουργός Πολιτισμού της Γαλλίας.

Ο θάνατος του Le Corbusier είχε ισχυρό αντίκτυπο σε πολιτιστικό και πολιτικό κόσμο. Αφιέρωματα καταβλήθηκαν σε όλο τον κόσμο, ακόμη και από τους χειρότερους καλλιτεχνικούς εχθρούς του Λε Κορμπυζιέ, όπως ο ζωγράφος Σαλβαδόρ Νταλί , αναγνωρισμένη η σημασία του . Ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, Lyndon B. Johnson , δήλωσε: « Η επιρροή του ήταν καθολική και τα έργα του επενδύονται με μια μόνιμη ποιότητα, διακατέχεται από εκείνες των ελάχιστων καλλιτεχνών στην ιστορία μας». Η Σοβιετική Ένωση πρόσθεσε, «Η Σύγχρονη αρχιτεκτονική έχει χάσει τον μεγαλύτερο πλοίαρχο της». Ιαπωνικά τηλεοπτικά κανάλια αποφάσισαν να μεταδίδεται, ταυτόχρονα με την τελετή, στο Μουσείο του στο Τόκιο, γιατί ήταν τότε ένα μοναδικό αφιέρωμα των μέσων ενημέρωσης. Ο επισκέπτης μπορεί να βρει τον τάφο σε ιστοσελίδα του, στο νεκροταφείο πάνω από το Roquebrune-Cap-Martin, μεταξύ Menton και Μονακό στη νότια Γαλλία.

Η Fondation Le Corbusier (ή FLC) λειτουργεί ως γραφείο του υπαλλήλου. Οι ΗΠΑ κρατούν τα πνευματικά δικαιώματα για το Fondation Le Corbusier γιατί είναι η αντιπρόσωπη κοινωνία των Καλλιτεχνών Δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΙΔΕΕΣ ΛΕ ΚΟΡΜΠΥΖΙΕ :

3.1 Πέντε σημεία της αρχιτεκτονικής

Το 1926 ο Le Corbusier παρουσίασε ένα έγγραφο στο οποίο καθορίζονται συστηματικά οι ιδέες του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού: το λεγόμενο «πέντε σημεία μιας νέας αρχιτεκτονικής» όπου αποτελούν μια σημαντική εννοιολογική καινοτομία για την εποχή, να επωφεληθεί από νέες τεχνολογίες, κατασκευές, που προέρχονται κυρίως από τη χρήση του οπλισμένου σκυροδέματος (μέχρι τότε αυτό το υλικό χρησιμοποιήθηκε σε σπίτια και disfrazándosele μορφοποιημένη λαξευμένη πέτρα σε μνημεία). Στο βιβλίο του *Ver une architecture*, περιγράφει τα «πέντε σημεία της αρχιτεκτονικής» όπου έγιναν κατευθυντήριες αρχές για πολλά από τα σχέδια του και ειδικότερα στη Villa Savoye.

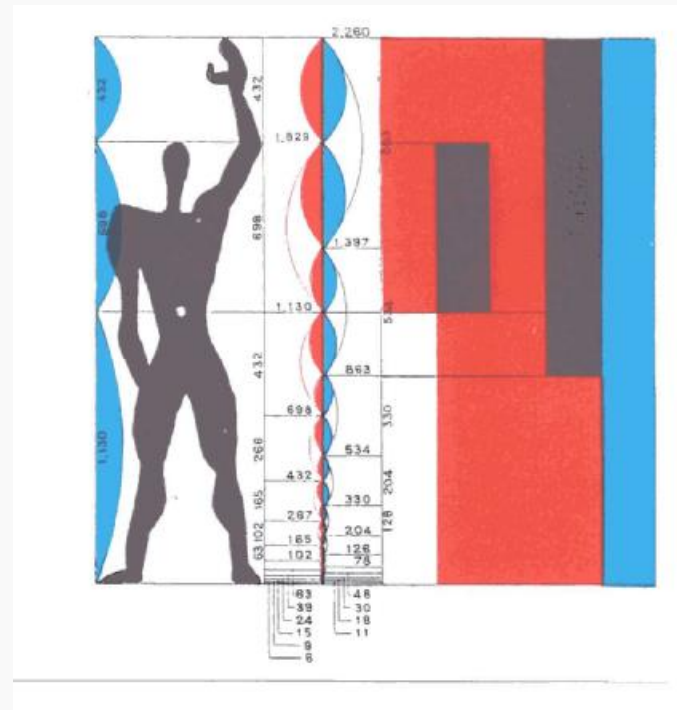
Τα πέντε αυτά σημεία είναι τα εξής:

1. Η «**πυλωτή**» - ξυλοπόδαρα από οπλισμένο σκυρόδεμα . Οι πιλοτές, προβλέποντας τη διαρθρωτική στήριξη για το σπίτι, του επέτρεψαν να φωτιστούν άλλα δυο σημεία του: μια ελεύθερη πρόσοψη, δηλαδή μη φέροντες τοίχους που θα μπορούσαν να σχεδιαστούν όπως ο αρχιτέκτονας επιθυμεί και ένα ανοικτό σχέδιο ορόφων που σημαίνει ότι ο χώρος δαπέδου ήταν ελεύθερος να διαμορφωθεί σε δωμάτια χωρίς ανησυχία για την υποστήριξη των τοίχων

2. Η **βεράντα-κήπος** που κρατά θερμικές συνθήκες στις νέες συγκεκριμένες πλάκες, και τα μετατρέπει σε χώρο στέγασης σε μια περιοχή που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για αναψυχή.
3. Το **ελεύθερο σχέδιο**: την αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων του σκυροδέματος, η οποία καθιστά περιττή την φέρουσα τοιχοποιία . Αυτό βελτιώνει τη λειτουργική χρήση της επιφάνειας, ελευθερώνοντας το εργοστάσιο για διαρθρωτικούς περιορισμούς.
4. Το **διαμήκης παράθυρο**: για τον ίδιο λόγο όπως προαναφέρθηκε, επίσης, κυκλοφόρησε στους εξωτερικούς τοίχους, τα παράθυρα και μπορεί να καλύψει όλο το πλάτος του κτιρίου, για τη βελτίωση των σχέσεων με το εξωτερικό.
5. Η **ελεύθερη πρόσοψη**: με ευέλικτους μεταβλητούς τοίχους, οι οποίοι σχηματίζουν ένα κέλυφος που δεν συμμετέχει στην υποστήριξη του κτιρίου.

Η αρχιτεκτονική του είναι άκρως ορθολογική, (όχι περιττά στοιχεία), καθώς και μια άριστη χρήση του φωτός και της προοπτικής του συνόλου, δίνοντας μια αίσθηση της ελευθερίας (τουλάχιστον για την κίνηση του ματιού) και την ευκολία της μετακίνησης.

3.2 TO MODULOR

Modulor (εικ.8)

Ο Le Corbusier χρησιμοποίησε ρητά τη χρυσή αναλογία στο Modulor σύστημα για την κλίμακα των αρχιτεκτονικών αναλογιών. Είδε το σύστημα αυτό ως συνέχεια της μακράς παράδοσης του Βιτρούβιου, Leonardo da Vinci, "Vitruvian Man", το έργο του Leon Battista Alberti, και άλλοι που χρησιμοποιούσαν τις αναλογίες του ανθρώπινου σώματος για να βελτιώσουν την εμφάνιση και τη λειτουργία της αρχιτεκτονικής. Εκτός από τη χρυσή

αναλογία, ο Le Corbusier με βάση το σύστημα των ανθρώπινων μετρήσεων, αριθμοί Fibonacci, και τη διπλή μονάδα.

Πήρε πρόταση του Λεονάρντο ντα Βίντσι για την χρυσή αναλογία στις ανθρώπινες αναλογίες : το χωρισμένο ύψος του μοντέλου του ανθρώπινου σώματος κατά τον ομφαλό με τα δύο τμήματα σε χρυσή αναλογία, που χωρίζονται στη συνέχεια τα τμήματα, στα γόνατα και το λαιμό. Αυτό το χρησιμοποίησε στο Modulor σύστημα.

Le Corbusier τοποθετούνται συστήματα της αρμονίας και της αναλογίας στο επίκεντρο της φιλοσοφίας του σχεδιασμού του, και η πίστη του στη μαθηματική τάξη του σύμπαντος ήταν στενά συνδεδεμένη με τη χρυσή τομή και η σειρά Fibonacci, την οποία περιέγραψε ως "ρυθμούς εμφανή στον οφθαλμό και σαφή στις σχέσεις τους με το ένα το άλλο. Και αυτοί οι ρυθμοί είναι στην ίδια την ρίζα των ανθρώπινων δραστηριοτήτων ή αντηχούν σε άνθρωπο από μια οργανική αναπόφευκτη, το ίδιο αναπόφευκτο πρόστιμο που προκαλεί η αντίχρευση από το Τμήμα Golden από τα παιδιά, γέροι, άγριοι, και το έμαθε. "

3.3 ΕΠΙΠΛΑ

Ο Le Corbusier, δήλωσε: «οι καρέκλες είναι αρχιτεκτονική, οι καναπέδες είναι αστοί . »

Άρχισε να πειραματίζεται με το σχεδιασμό επίπλων το 1928 μετά από πρόσκληση της αρχιτέκτονα, Charlotte Perriand , να ενταχθούν στο στούντιό του. Ο ξάδελφός του, Pierre Jeanneret , επίσης, συνεργάστηκε σε πολλά από τα σχέδια. Πριν από την άφιξη του Perriand, ο Le Corbusier επικαλείται έτοιμα έπιπλα να προσκομίσει τα έργα του, όπως τα απλά κομμάτια που κατασκευάζονται από Thonet , η εταιρεία που κατασκεύασε τα σχέδιά του τη δεκαετία του 1930.

Το 1928, οι Le Corbusier και Perriand άρχισαν να θέσουν τις προσδοκίες για τα έπιπλα Le Corbusier που περιγράφονται στο άρθρο του 1925 το βιβλίο L'Décoratif d'aujourd'hui στην πράξη. Στο βιβλίο έχει καθορίσει τρία διαφορετικά είδη επίπλων: τύπου ανάγκες, τύπου έπιπλα και τα ανθρώπινα-άκρων αντικείμενα. Αυτός που ορίζεται από ανθρώπους σκέλος αντικείμενα όπως: "Επεκτάσεις των άκρων μας και να προσαρμόζονται στις ανθρώπινες λειτουργίες που είναι. Τύπου ανάγκες, τύπου λειτουργίες, ως εκ τούτου τύπου αντικείμενα και τύπου έπιπλα. Το ανθρώπινο σκέλος, το αντικείμενο αυτό είναι υπάκουο υπηρέτης. Μια καλή υπάλληλος είναι διακριτική και αυτο-effacing, προκειμένου να αφήσει ελεύθερο τον δάσκαλό του. Βέβαια, τα έργα τέχνης αποτελούν εργαλεία, όμορφα εργαλεία. Και ζήτω το καλό γούστο που εκδηλώνεται με την επιλογή, λεπτότητα, το ποσοστό και την αρμονία ".

Τα πρώτα αποτελέσματα της συνεργασίας ήταν οι τρεις επιχρωμιωμένες ατσάλινες σωλήνες καρέκλες ειδικά σχεδιασμένες για δύο από τα έργα του, το Maison la Roche στο Παρίσι και ένα περίπτερο για την Μπάρμπαρα και Henry Εκκλησία. Η γραμμή των επίπλων επεκτάθηκε για Corbusier του 1929 το Le Salon d'Automne για εγκατάσταση και εξοπλισμό του σπιτιού.

Κατά το έτος 1964, ενώ ο Λε Κορμπυζιέ ήταν ακόμα ζωντανός, Cassina Spa του Μιλάνου και απέκτησε τα αποκλειστικά παγκόσμια δικαιώματα για την παρασκευή σχεδίων των επίπλων του. Σήμερα πολλά αντίγραφα υπάρχουν, αλλά Cassina εξακολουθεί να είναι ο μοναδικός κατασκευαστής που επιτρέπει η Fondation Le Corbusier.

(εικ.9)

(εικ.10)

(εικ.11)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο Le Corbusier είχε στραφεί στο δεξιό άκρο της γαλλικής πολιτικής τη δεκαετία του 1930. Συνεργάστηκε με τους Βαλουά και Lagardelle και επιμελήθηκαν την συνδικαλιστική εφημερίδα *Prélude*. Το 1934, οι διαλέξεις στη Ρώμη με θέμα την αρχιτεκτονική, με πρόσκληση του Μπενίτο Μουσολίνι, ζήτησε μια θέση στον πολεοδομικό σχεδιασμό στο Vicky καθεστώς και έλαβε μια συνάντηση σε μια επιτροπή που μελετά την πολεοδομία. Αυτός συνέταξε σχέδια για την αναμόρφωση του Αλγερίου στο οποίο επέκρινε την αντίληψη διαφορών στο βιοτικό επίπεδο μεταξύ των Ευρωπαίων και Αφρικανών στην πόλη, που περιγράφει την κατάσταση κατά την οποία «οι 'πολιτισμένοι' ζουν σαν ποντίκια σε τρύπες" αλλά "ο" βαρβάρων " ζει στη μοναξιά, στην ευημερία" . Αυτά και άλλα σχέδια για τον ανασχεδιασμό των άλλων πόλεων τελικά αγνοούνται. Μετά από αυτή την ήττα, ο Le Corbusier απέφυγε σε μεγάλο βαθμό την πολιτική.

Παρά το γεγονός ότι η πολιτική των Lagardelle και Βαλουά περιλαμβάνονται στοιχεία του φασισμού, του αντισημιτισμού και υπέρ-εθνικισμού, τη δική του υπαγωγή Le Corbusier με αυτές τις κινήσεις παραμένει αβέβαιη. Σε Ville La Radiouse, αυτός αντιλαμβάνεται μια κατ' ουσία απολιτική κοινωνία, στην οποία η γραφειοκρατία της οικονομικής διοίκησης αντικαθιστά αποτελεσματικά την κατάσταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΠΙΡΡΟΗ

Η επιρροή του Λε Κορμπυζιέ ήταν σημαντική πλέον στον τομέα της πολεοδομίας και υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Διεθνούς Συνεδρίου Μοντέρνας Αρχιτεκτονικής (CIAM). Χώρο που συγκρότησαν στο μεσοπόλεμο οι ριζοσπαστικοί αρχιτέκτονες/ πολεοδόμοι για να συντονιστούν συλλογικά, να δημιουργήσουν τις συνθήκες για μια δική τους παρέμβαση στα θέματα του χώρου, με θέσεις αντίθετες από τον ακαδημαϊσμό που κυριαρχούσε στις παραδοσιακές αρχιτεκτονικές σχολές. Πραγματοποιήθηκαν 11 συνολικά διεθνή Συνέδρια. Στην Ιστορία των CIAM το 4^ο (1933) είναι εκείνο με τη μεγαλύτερη σημασία, στο μέτρο που τα πορίσματα του, που δημοσιεύθηκαν στις ευρωπαϊκές χώρες πολύ αργότερα και είχαν μεγάλη διάδοση ως «Χάρτα της Αθήνας» συνάντησαν μια σταδιακή, αλλά πολύ πλατειά αποδοχή και χρησίμευσαν ως θεωρητικό και ιδεολογικό πλαίσιο κατά τη φάση της μεταπολεμικής ανοικοδόμησης. Θέμα του Συνεδρίου ήταν η λειτουργική πόλη. Η συζήτηση βασίστηκε, σύμφωνα με τη μέθοδο δουλειάς των C.I.A.M. και στα δεδομένα μιας συστηματικής πολεοδομικής ανάλυσης 33 πόλεων (μεταξύ των οποίων και η Αθήνα) που εκτέθηκε παράλληλα με το Συνέδριο.

Μεταξύ πολλών διάσημων εκπροσώπων της Μοντέρνας Αρχιτεκτονικής και Τέχνης, το παρόν έδωσε και ο Λε Κορμπυζιέ. Τα πορίσματα που πρωτοδημοσιεύτηκαν επίσημα, ελληνικά και γαλλικά, στα χρονικά του T.E.E. το Νοέμβριο του 1933, δημοσιεύθηκαν ξανά με μερικές αλλαγές και σχόλια, μεταπολεμικά από τον Λε Κορμπυζιέ με τίτλο 'Χάρτα της Αθήνας' και τότε είχαν μεγάλη διάδοση και σταδιακά, πλατειά αποδοχή.

Ένα από τα πρώτα σημεία που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε είναι πως η αυτοκινητοβιομηχανία θα αλλάξει τους ανθρώπινους οικισμούς. Ο Le Corbusier που περιγράφεται από την πόλη του μέλλοντος ότι αποτελείται από μεγάλες πολυκατοικίες που έχουν απομονωθεί σε ένα πάρκο -όπως ρύθμιση για την πυλωτή. Οι θεωρίες του εγκρίθηκαν από οικοδόμους της κοινωνικής κατοικίας στη Δυτική Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Για το σχεδιασμό των κτιρίων τους, ο Le Corbusier επέκρινε κάποια προσπάθεια για διακόσμηση.

Όλα αυτά τα χρόνια, πολλοί αρχιτέκτονες εργάστηκαν για τον Le Corbusier στο στούντιό του και ένας αριθμός από αυτούς ήταν αξιολόγοι, συμπεριλαμβανομένου του ζωγράφου-αρχιτέκτονα Nadir Afonso, ο οποίος απορροφάται από την θεωρία του για την δική του αισθητική. Lusio Costa's σχέδιο πόλης της Βραζιλίας και η βιομηχανική πόλη του Ζλιν έχουν προγραμματιστεί από Frantisek Lydie Gahura, στην Τσεχική Δημοκρατία και είναι αξιοσημείωτα σχέδια βασισμένα σε ιδέες του, ενώ ο ίδιος ο αρχιτέκτονας που παράγεται με το σχέδιο για Chandigarh στην Ινδία. Οι σκέψεις του είχαν επίσης σοβαρότατες επιπτώσεις στη φιλοσοφία του προγραμματισμού της πόλης και της αρχιτεκτονικής στην Σοβιετική Ένωση, ιδιαίτερα στην εποχή του κονστρουκτιβισμού.

Ο Λε Κορμπυζιέ ανακάλυψε μεγάλα προβλήματα σε βιομηχανικές πόλεις στο γύρισμα του αιώνα (δηλαδή, από τον 19ο έως τον 20ο αιώνα). Νόμιζε ότι οι βιομηχανικές τεχνικές κατοικιών οδήγησαν σε συνωστισμό, βρομιά, και η έλλειψη ενός ηθικού τοπίου. Υπήρξε ηγέτης του μοντέρνου κινήματος να δημιουργήσουν καλύτερες συνθήκες ζωής και μιας καλύτερης κοινωνίας μέσα από τις έννοιες της στέγασης. Ebenezer Howard's Garden, Πόλεις του Αύριο επηρεάζονται σε μεγάλο βαθμό από τον Le Corbusier και των συγχρόνων του.

Επίσης, ο Λε Κορμπυζιέ εναρμόνισε και δάνεισε στην επικύρωση της ιδέας του χώρου ως συνόλου προορισμών, όπου ο άνθρωπος θα διακινούνται μεταξύ, λιγότερο ή περισσότερο συνεχώς. Ήταν συνεπώς σε θέση να δώσει βάση και την αξιοπιστία του αυτοκινήτου (ως μεταφορείς). Και το σημαντικότερο τους διαδρόμους στον

πολεοδομικό ιστό. Φιλοσοφίες του ήταν η χρήσιμη στην αστική πραγματικά συμφέροντα ανάπτυξη ακινήτων στην αμερικάνικη Post World War II περιόδου επειδή δικαιολογούνται. Πρόσφερε την αρχιτεκτονική και πνευματική υποστήριξη προς την επιθυμία για την καταστροφή των παραδοσιακών αστικό χώρο για την υψηλής πυκνότητας υψηλά κέρδη αστικής συγκέντρωσης, τόσο εμπορικά όσο και σε ιδιώτες. Ιδέες Le Corbusier για κυρώσεις, επίσης, ήταν η περαιτέρω καταστροφή των παραδοσιακών αστικών χώρων για τη δημιουργία διαδρόμων που συνέδεε τη νέα αυτή πολεοδομία στη χαμηλή πυκνότητα, χαμηλό κόστος (και εξαιρετικά κερδοφόρες), ημιαστικές και αγροτικές τοπικές ρυθμίσεις οι οποίες ήταν ελεύθερες να αναπτυχθούν ως μεσαία τάξη μίας οικογένειας (κοιτώνα) στέγαση.

Κυρίως αυτό που λείπει από το καθεστώς του κινήματος ήταν συνδεσιμότητα μεταξύ των απομονωμένων αστικών χωριών που δημιουργήθηκαν για χαμηλότερα μεσαία και λαϊκά στρώματα. Άλλα σημεία προορισμού στο σχέδιο Le Corbusier είναι: προαστιακές και αγροτικές περιοχές και αστικά εμπορικά κέντρα. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι όπως έχει σχεδιαστεί, ταξίδεψε πάνω στις αρτηρίες, στα μέσα ή κάτω από τα επίπεδα ποιότητας των χώρων διαβίωσης των φτωχών των αστικών κέντρων (ένα σύγχρονο παράδειγμα: η Cabrini Πράσινο σχέδιο στέγασης στο Σικάγο, εικ.12).

(εικ.12)

Σε τέτοια έργα , δεν διαθέτουν ράμπες εξόδου αυτοκινητόδρομων . Έχουν απομονωθεί από θέσεις εργασίας και υπηρεσίες που συγκεντρώνεται στα κομβικά σημεία. Πολύ αργά τη μεταπολεμική περίοδο, προαστιακών κέντρων εύρεσης εργασίας διαπιστώνεται ότι αυτό είναι ένα κρίσιμο πρόβλημα (οι ελλείψεις εργατικού δυναμικού) , από μόνες τους, άρχισαν χορηγία των αστικών – προαστιακών υπηρεσιών «shuttle bus» μεταξύ των αστικών και προαστιακών χωριών των κέντρων εύρεσης εργασίας, να συμπληρώνει η εργατική τάξη και η χαμηλότερη μεσαία τάξη, που ήθελαν θέσεις εργασίας οι οποίες είχαν μεταβεί, και οι οποίες δεν πληρώνουν κανονικά τους μισθούς .

Η βαθμιαία αύξηση του κόστους μεταφοράς (εκ των οποίων τα καύσιμα είναι ένα μόνο στοιχείο), καθώς και η μείωση της μέσης και ανώτερης τάξης είναι γεύση για τον προαστιακό και αγροτικό τρόπο ζωής και έχει ως αποτέλεσμα την αποκήρυξη των ιδεών του Le Corbusier.

Αστικά κέντρα είναι τώρα οι πιο επιθυμητές πραγματικές περιοχές estate. Συγκυριαρχία ζωής είναι να αναβιώνουν ως την προτιμώμενη μορφή ζωής στις αστικών χώρων από το Νάσβιλ, TN και Columbus, IN στη Νότια Miami Beach, FL και Atlanta, GA. Οι περισσότερες κεντρικές εμπορικές περιοχές των πόλεων είτε έχουν οικιστική δραστηριότητα μετά την εργασία, είτε είναι στο δρόμο για το σκοπό αυτό.

Ο Le Corbusier σκόπιμα δημιούργησε ένα μύθο για τον εαυτό του και ήταν σεβαστός σε όλη του τη ζωή, και μετά το θάνατο, από μια γενιά οπαδοί οι οποίοι πίστευαν σε αυτόν όπου ήταν ένας προφήτης που θα μπορούσε να μην κάνει λάθος. Αλλά στη δεκαετία του 1950 οι πρώτες αμφιβολίες άρχισαν να εμφανίζονται, κυρίως σε ορισμένα δοκίμια από τους θαυμαστές του. Όπως ήταν ο James Stirling και ο Colin Rowe, ο οποίος κατήγγειλε τις καταστροφικές ιδέες του σχετικά με την πόλη. Αργότερα οι επικριτές αποκάλυψαν την τεχνική ανεπάρκεια του ως αρχιτέκτονα. Στο βιβλίο του, Armée du Salut, Brian Taylor Brace πήγε σε πολλές λεπτομέρειες σχετικά με το μακιαβελικό. Οι δραστηριότητες του για τη δημιουργία αυτής της επιτροπής για τον εαυτό του και τον σχεδιασμό του είχαν κακές αποφάσεις που κρίνονται και μερικές φορές παράλογες λύσεις που προτείνονται στη συνέχεια.

Ιδέες του Λε Κορμπυζιέ επηρέασαν τον Πολωνό δημιουργό, τον Arseniusz Romanowicz και κατασκεύασε το πιο σύγχρονο και εντυπωσιακό έργο στον κόσμο, το 1975, τον σιδηροδρομικό σταθμό "Warszawa Centralna"(εικ.13).

Ο σταθμός, που βρίσκεται στη Βαρσοβία και έχει 8 υπόγειες πλατφόρμες και εξυπηρετείται από μεγάλες αποστάσεις εγχώριων και διεθνών σιδηροδρομικών συρμών της Polskie Koleje Państwowe (PKP, την πολωνική

κρατική επιχείρηση σιδηροδρόμων). Η αρχιτεκτονική αυτού του σταθμού μοιάζει με την αρχιτεκτονική της Villa Savoye και συγκεκριμένα στην πλωτή.

(εικ.13)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

FONDATION LE CORBUSIER (ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ)

(εικ.14)

Το Fondation Le Corbusier (εικ.14) είναι ένα ιδιωτικό ίδρυμα και το αρχείο τιμώντας το έργο του αρχιτέκτονα Le Corbusier (1887-1965). Λειτουργεί το Maison La Roche, ένα μουσείο που βρίσκεται στο 16^ο διαμέρισμα στους 8-10, πλατεία du Dr Blanche, στο Παρίσι της Γαλλίας, το οποίο είναι ανοιχτό καθημερινά εκτός Κυριακής. Από τον Ιούνιο του 2008, το Maison La Roche είναι προσωρινά κλειστό για ανακαίνιση.

Ο Le Corbusier δημιούργησε το Fondation Le Corbusier το 1968. Η εταιρία διαθέτει σήμερα Maison La Roche και Maison Jeanneret (τα οποία αποτελούν την έδρα του Ιδρύματος), καθώς και το διαμέρισμα που κατοικείται από το Le Corbusier 1933 - 1965 στην οδό Nungesser et Coli 16ε, στο Παρίσι και το "Μικρό Σπίτι που" έχτισε για τους γονείς του στην Corseaux, στις ακτές της Lac Lemane (1924).

Maison La Roche και Maison Jeanneret (1923-1924), γνωστό και ως το σπίτι της La Roche-Jeanneret, είναι ένα ζευγάρι ημιανεξάρτητες κατοικίες στο Παρίσι. Είναι που ορίζονται σε ορθή γωνία ο ένας στον άλλο, με το σίδηρο, συγκεκριμένα και κενό, λευκό στις προσόψεις ξεκινώντας μια κυρτή στο διάροφο χώρο της γκαλερί. Maison La Roche είναι πλέον ένα μουσείο που περιέχει περίπου 8.000 πρωτότυπα σχέδια, μελέτες και σχέδια από τον Le Corbusier (σε συνεργασία με τον Pierre Jeanneret 1922 - 1940), καθώς και τα έργα 450 περίπου έργων του, περίπου 30 σφάλτα, περίπου 200 άλλες σε χαρτί, και μια αρκετά μεγάλη συλλογή των γραπτών και φωτογραφικά αρχεία. Έχει την μεγαλύτερη συλλογή μελετών και σχεδίων, στον κόσμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

Ο Λε Κορμπυζιέ οραματίστηκε μια πόλη και μια αρχιτεκτονική για έναν καλύτερο άνθρωπο σε μία πιο ανθρώπινη κοινωνία. Σχεδίασε πλήθος έργων που ακτινοβολούσαν το νέο πνεύμα ως τα πέρατα του κόσμου. Ανάμεσα τους περιλαμβάνονται πολλά ορόσημα της μοντέρνας αρχιτεκτονικής (Villa Savoye, Notre Dame du Haut κ.α). Πολλά όμως από τα σχέδια του για κατασκευές δεν υλοποιήθηκαν επειδή θεωρήθηκαν πολύ πρωτοποριακά για την εποχή τους, όπως το παλάτι των σοβιέτ.

Άλλα σημαντικά κτίρια και έργα είναι :

- § **1905: Βίλα Φάλλετ , La Chaux-de-Fonds, Ελβετία**
- § **1908: Σπίτι Stotzer, 6, Chemin de Pouillerel, La Chaux-de-Fonds, Ελβετία**
- § **1912: Villa Jeanneret- Perret, La Chaux-de-Fonds (εικ.22, 24)**
- § **1916: Villa Schwob, La Chaux-de-Fonds**
- § **1922: Besnos House, Vaucresson, Παρίσι.**
- § **1923: Villa La Roche/ Villa Jeanneret, Παρίσι**
- § **1924: Pavillion de L'Esprit Nouveau, Παρίσι**
- § **1924: Quartiers Fruges Modernes , Pessa , Γαλλία**
- § **1925: Villa Jeanneret , Παρίσι**
- § **1926: Villa Cook , Boulogne-sur-Seine , Γαλλία (εικ.26)**
- § **1926: Ternisian House, 5, Allee des Pins, Boulogne-sur-Seine, Παρίσι.**
- § **1927: Les Βεράντες, Garches, Παρίσι.**
- § **1927: Σπίτι Pleinex, 24, Bis Boulevard Μασίνα, 13ε ,του Παρισιού**

- § **1927: Βίλες στο Κτήμα Weissenhof, Στουτγάρδη , Γερμανία**
- § **1928: Villa Savoye, Poissy , Γαλλία (εικ.21)**
- § **1929: Armee du Salut , Παρίσι**
- § **1930: Pavillion Suisse, Cite Universitaire , στο Παρίσι**
- § **1930: Errazuriz Maison, Χιλή**
- § **1931: Παλάτι των Σοβιέτ, Μόσχα**
- § **1931: Immeuble Clarte ,Geneva , Ελβετία**
- § **1933: Tsentrosouz , Μόσχα, ΕΣΣΔ**
- § **1936: Παλάτι του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Δημόσιας Υγείας, Ρίο ντε Τζανέιρο (ως σύμβουλος σε Lucio Costa, Oscar Niemeyer και άλλα)**
- § **1938: Το «Καρτεσιανό» ουρανοξύστης (έργο)**
- § **1945: Usine Claude et Duval, Saint-Die-des-Vosges, Γαλλία**
- § **1947-1952: Unite d’Habitation, Μασσαλία , Γαλλία (εικ.19)**
- § **1948: Σπίτι Curutchet, La Plata, Αργεντινή**
- § **1949-1952: Έδρα των Ηνωμένων Εθνών , Νέα Υόρκη (Σύμβουλος)**
- § **1950-1954: Chapelle Notre Dame du Haut, Ronchamp , Γαλλία (εικ.25)**
- § **1951: Cabanon vacances de, Roquebrune- Cap- Martin**
- § **1951: Maisons Jaoul, Neuilly-sur-Seine , Γαλλία**
- § **1951: Οι ιδιοκτήτες « Association Mill κτίριο, Villa Sarabhai και Villa Schodan,Ahmedabad, Ινδία**
- § **1952: Unité d’Habitation Ναντ-Rezé,Nantes, Γαλλία**
- § **1952-1959: Κτίρια σε Chandigarh, Ινδία (εικ.18)**
- § **1952: Palace of Justice (Chandigarh)**

- § **1952: Πινακοθήκη και Μουσείο Τέχνης (Chandigarh)**
- § **1953: Γραμματεία Κτίριο (Chandigarh)**
- § **1953: Παλάτι Κυβερνήτης (Chandigarh)**
- § **1955: Παλάτι της Συνέλευσης (Chandigarh)**
- § **1959: Κολλέγιο κυβέρνηση of Arts (GCA) και το Chandigarh College of Architecture (CCA) , (Chandigarh)**
- § **1956: Μουσείο στο Ahmedabad , Ινδία**
- § **1956: Ο Σαντάμ Χουσεΐν Γυμνάσιο, Βαγδάτη, Ιράκ**
- § **1957: Unité d'Habitation του Briey en Foret , Γαλλία**
- § **1957: Εθνικό Μουσείο Δυτικής Τέχνης , Τόκιο (εικ.16)**
- § **1957: Maison du Bresil , Cite Universitaire , στο Παρίσι**
- § **1957-1960: Sainte Marie de La Tourette, κοντά στην Lyon, Γαλλία (με Ιάννη Ξενάκη)**
- § **1957: Unite d'Habitation του Βερολίνου -Charlottenburg, Flatowallee 16, Βερολίνο**
- § **1957: Unité d'Habitation του Meaux , Γαλλία**
- § **1958: Phillips Pavilion, Βρυξέλλες, Βέλγιο (με Ιάννη Ξενάκη) (εικ.26)**
- § **1961: Κέντρο για το Ηλεκτρονικό Λογισμό, Olivetti, Μιλάνο, Ιταλία**
- § **1961: Κέντρο Carpenter για το Visual Arts, Πανεπιστήμιο Harvard, Cambridge, Μασαχουσέτη, Ηνωμένες Πολιτείες**
- § **1964-1969: FIRMINY- Vert**
- § **1964: Unite d'habitation του FIRMINY, Γαλλία**
- § **1966: Στάδιο FIRMINY-Vert**
- § **1965: Maison de la πολιτισμός de FIRMINY-Vert**

- § **1969: Εκκλησία του Saint- Pierre, FIRMINY, Γαλλία (κατασκευής μετά το θάνατό του και ολοκληρώθηκε υπό Oubrerie για καθοδήγηση José το 2006)**
- § **1967: Heidi Μουσείο Weber (Κέντρο Le Corbusier), Ζυρίχη, Ελβετία (εικ.17, 20)**

7.1 ΕΙΚΟΝΕΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ

(εικ.15)*

(εικ.16)

(εικ.17)

(εικ.18)

* (εικ.15: ανοιχτό χέρι 'Open Hand' Chandigarh, Ινδία)

(εικ.19)

(εικ.20)

(εικ.21)

(εικ.22)

(εικ.23)

(εικ.24)

(εικ.25)

(εικ.26)

(εικ.27)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 : ΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ :

8.α. VILLA SAVOYE (κατηγορία οικίας)

(εικ.28)

Η Villa Savoye (εικ.28) θεωρείται από πολλούς ως το δημιουργικό έργο του Le Corbusier . Βρίσκεται στο Poissy , έξω από το Παρίσι, είναι ένα από τις πιο αναγνωρισμένες αρχιτεκτονικές παρουσιάσεις του Διεθνούς Στυλ. Η κατασκευή ολοκληρώθηκε ουσιαστικά περίπου το 1929. Το σπίτι ήταν εμβληματική εργασία του Le Corbusier υπό την έννοια ότι απευθύνονταν «Τα πέντε σημεία της αρχιτεκτονικής», δόγματα του βασικού μιας νέας αισθητικής της αρχιτεκτονικής να κατασκευάζονται από οπλισμένο σκυρόδεμα.

Η Villa Savoye σχεδιάστηκε ως ένα εξοχικό σπίτι για το Σαββατοκύριακο και βρίσκεται λίγο πιο έξω από την πόλη της Poissy σε ένα λιβάδι που ήταν αρχικά περιβαλλόμενο από δέντρα. Το πολυχρωματικό εσωτερικό έρχεται σε αντίθεση με το κατά κύριο λόγο λευκό εξωτερικό. Κατακόρυφη κυκλοφορία διευκολύνεται από ράμπες καθώς και κλίμακες. Όπως με την εκκλησία του Notre Dame du Haute, Ronchamp, το κτίριο είναι διαφορετικό από κάθε οπτική γωνία. Το σπίτι καταστράφηκε κατά την διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, αλλά έκτοτε έχει αποκατασταθεί και είναι ανοικτό για το κοινό.

8.α.1. ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΗΣ

Δεδομένου ότι η Villa Savoye είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα της μηχανής Le Corbusier γιατί η διαμονή είναι ιδανική, δεν αποτελεί έκπληξη ότι το σπίτι απασχολεί πολλές μηχανικές διατάξεις για την ανακούφιση από χειρωνακτικές εργασίες. Στην αίθουσα ήλιος, για παράδειγμα, τα μεγάλα παράθυρα στρόφαλο ανοίγουν με ένα μοχλό. Στην κουζίνα, τα γραφεία σύρονται αποτελεσματικά για να ανοίγουν και στις δύο πλευρές. Στη κουζίνα είναι όλα χρηστικό λευκό, σε αντίθεση με το μπάνιο με aqua πλακάκια στην μπανιέρα. Εκθέτει επίσης καλοριφέρ σε όλο το σπίτι.

Το τζάκι στο δωμάτιο ήλιος είναι διάτρητο από πυλωτή. Εδώ, ο Le Corbusier προχωρά πέρα από την απλή άρνηση να αποκρύψει τις διαρθρωτικές στηρίξεις του σπιτιού. Η ριζική αντιπαράθεση του τζακιού και πυλωτή τόσο γιορτάζει το δομικό πλαίσιο και υπερβάλλει τη φαινομενικά αυθαίρετη σχέση των αρχιτεκτονικών στοιχείων της δομής.

Ο Le Corbusier, επέλεξε μια επίπεδη στέγη για το Villa Savoye, μια κίνηση που υποστήριξε. Ήταν για τη λειτουργία, αν και μπορεί κάλλιστα να την έχει για την εμφάνιση της λειτουργικότητας. Τελικά, η οροφή αποδείχθηκε ότι ήταν λιγότερο από ό, τι πλήρως λειτουργικό. Ο Le Corbusier πήγε στο δικαστήριο. Αλλά τον

Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο που ξέσπασε πριν από το ζήτημα διευθετήθηκε, και το κτήριο έμεινε σε κατάσταση ερείπωσης.

Λιγότερο συχνά περιγράφονται, ωστόσο. Είναι ένα από τα πιο συναρπαστικά πράγματα για το σπίτι: ακραία χωρική στο δυναμισμό της. Οι τοίχοι διόγκωση και η καμπύλη να ωθούν και να έλκουν τους χώρους και να δελεάσουν τον επιβάτη από το ένα δωμάτιο στο άλλο. Οι απόψεις του τοπίου πλαισιωμένο να συντάξει το μάτι μέσα στα πλαίσια και πέρα. Ο Le Corbusier χρησιμοποιεί ράμπες για την ταχύτητα ενός από όροφο σε όροφο. Σε μία ταινία σπιτικό, κάνει βόλτες με ποδήλατο γύρω από την οροφή. Το κτήριο είναι παιδική χαρά.

Ανακεφαλαιώνοντας λοιπόν, η Villa Savoye περιλαμβάνει τα εξής χαρακτηριστικά:

- σχεδιασμός moduler - το αποτέλεσμα του Λε Κορμπυζιέ στις έρευνες σε σπουδές μαθηματικών, (η χρυσή τομή), και την ανθρώπινη αναλογία αρχιτεκτονική
- "Pilotis" - το σπίτι αυξάνεται στα ξυλοπόδαρα να χωριστεί από τη γη, και να χρησιμοποιούν τη γη αποτελεσματικά. Αυτές προτείνουν, επίσης, ένα εκσυγχρονισμένο κλασικισμό.
- δεν υπάρχουν στοιχεία στολίδι.
- αφηρημένες γλυπτικές σχεδιασμού.
- καθαρό χρώμα - λευκό στο εξωτερικό, ένα χρώμα με τις ενώσεις της φρεσκάδα, την καθαρότητα, την απλότητα και την υγεία ένα πολύ ανοικτό εσωτερικό σχέδιο.
- δυναμικό, μη παραδοσιακές μεταβάσεις μεταξύ ορόφων - σκάλες σπирάλ και ράμπες.
- ενσωματωμένο σε έπιπλα.
- κορδέλα παράθυρα (που απηχεί τη βιομηχανική αρχιτεκτονική, αλλά και παρέχοντας διαφάνεια και φως).
- roof garden, τόσο με φυτεύσεις και αρχιτεκτονική (γλυπτική) σχήματα.
- αναπόσπαστο γκαράζ (η καμπύλη του ισογείου του σπιτιού βασίζεται στην ακτίνα στροφής του 1927 Citroen).

(εικ.29) Όψη Κτιρίου

(εικ.30) Καμπύλη Ισογείου

(εικ.31)

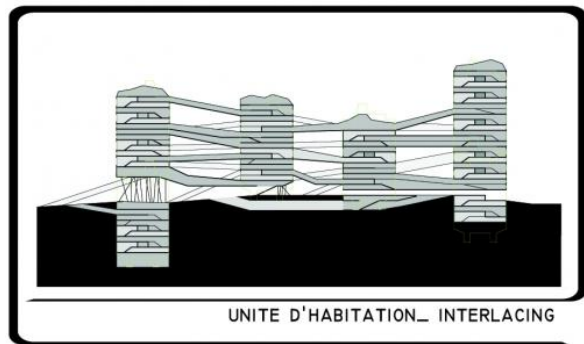
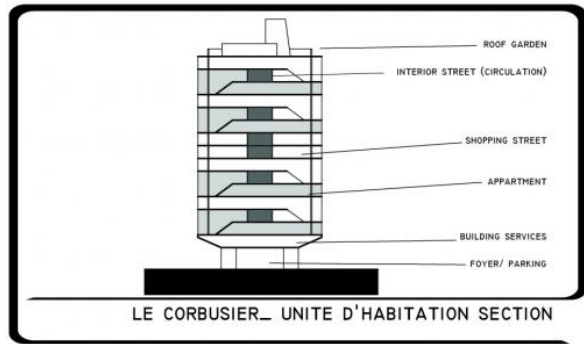
Ρούφ Γκάρντεν

(εικ.32)

Εξωτερική ράμπα

8.β. Unite d'Habitation 1947-1952: κατηγορία πολυκατοικίας

(εικ.33)

(εικ.34)

(εικ.35)

Ταράτσα κτιρίου

Η Unite d'habitation (γαλλικά, «Μονάδα Στέγασης») είναι το όνομα ενός συνόλου μοντέρνων κατοικιών, αρχή σχεδιασμού των κατοικιών που αναπτύχθηκε από τον Le Corbusier, με τη συνεργασία του ζωγράφου-αρχιτέκτονα Nadir Afonso. Βρίσκεται στο νότιο άκρο της Μασσαλίας.

Το κτίριο Μασσαλίας, αποτελείται από 337 διαμερίσματα που διοργανώνονται πάνω από δώδεκα ιστορίες, ανεστάλη στις μεγάλες πυλωτές . Το κτίριο περιλαμβάνει επίσης καταστήματα , αθλητικές , ιατρικές και εκπαιδευτικές εγκαταστάσεις, και ένα ξενοδοχείο . Η επίπεδη οροφή έχει σχεδιαστεί ως ένα κοινόχρηστο αίθριο με γλυπτικές καμινάδες αερισμού , ένα κομμάτι που τρέχει, και μια ρηχή παιδική πισίνα.

Στο εσωτερικό, διαδρόμοι διασχίζουν το κέντρο του μεγάλου άξονα του κάθε όροφου του κτιρίου, με κάθε διαμέρισμα που βρίσκεται σε δύο επίπεδα, και που εκτείνεται από τη μία πλευρά του κτιρίου στην άλλη, με ένα

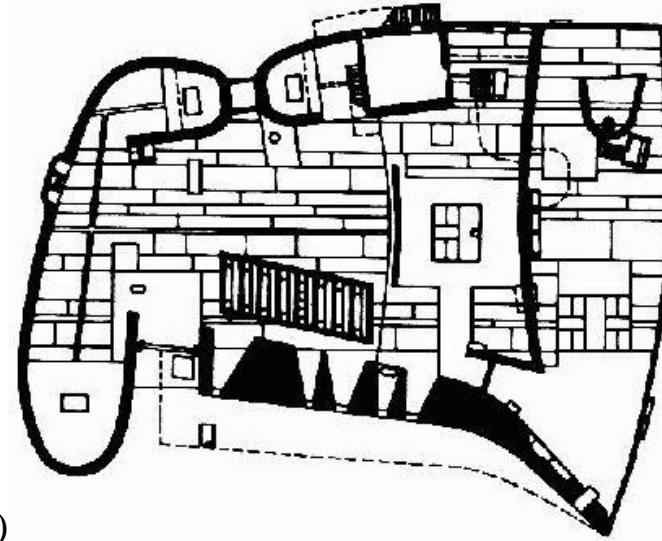
μπαλκόνι. Σε αντίθεση με πολλά από τα κατώτερα συστήματα κατασκευής μπλοκ που εμπνεύστηκε, τα οποία στερούνται τις γενναιόδωρες αναλογίες και το πρωτότυπο, κοινόχρηστες εγκαταστάσεις και χώρο πάρκου, το Unité είναι δημοφιλές στους κατοίκους της και τώρα ασχολούνται κυρίως με την μεσαία τάξη επαγγελματιών.

Το κτίριο είναι κατασκευασμένο με brut μπετόν (κατά προσέγγιση-cast σκυρόδεμα), καθώς το αναμενόμενο ατσάλινο πλαίσιο αποδείχθηκε υπερβολικά δαπανηρή.

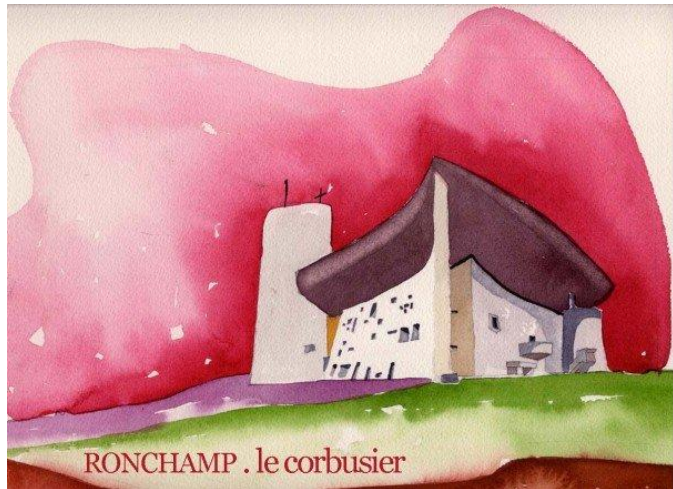
8. γ. Notre Dame du Haut : κατηγορία εκκλησίας

(εικ.36)

(εικ37)

(εικ.38)

Ανεπίσημα γνωστό ως "Ronchamp", το παρεκκλήσι της Notre Dame du Haut στο Ronchamp (γαλλικά : Chapelle Notre-Dame-du-Haut de Ronchamp), που ολοκληρώθηκε το 1954, είναι ένα από τα καλύτερα παραδείγματα της αρχιτεκτονικής του αρχιτέκτονα Le Corbusier και ένα από τα σημαντικότερα παραδείγματα της θρησκευτικής αρχιτεκτονικής του 20^{ου} αιώνα.

Παρά το γεγονός ότι είναι σχεδόν 50 ετών, η Notre -Dame-du-Haut δεν μπορεί να αγνοηθεί σε μια έρευνα της σύγχρονης αρχιτεκτονικής εκκλησίας. Ενώ το πρόγραμμα του διαφέρει από τους κλασικούς τρόπους , της παραδοσιακής διαμόρφωσης ενός ναού , αξίζει τη μάθηση, καθώς είναι ένα αριστούργημα.

Η Notre-Dame-du-Haut βρίσκεται κοντά κάθετα στην κορυφή ενός λόφου και είναι ένας τόπος προσκυνήματος από το δέκατο τρίτο αιώνα. Χιλιάδες επισκέπτες έρχονται κάθε χρόνο για τις σημαντικές ημέρες γιορτής, αν και η ενορία του πληθυσμού είναι μικρή. Η προηγούμενη δομή είχε καταστραφεί από το γερμανικό στρατό το φθινόπωρο του 1944. Η προμήθεια για το νέο κτίριο έγινε σύμφωνα με το πνεύμα της ανοικοδόμησης μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και την αναγέννηση της θρησκευτικής τέχνης στη Γαλλία. Le Corbusier που ξεκίνησε σχετικά με την του έργου το 1950.

Ο Le Corbusier, έθεσε τους Προτεστάντες, ζήτησε να μάθει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες για την καθολική πίστη, όταν εργάστηκε επί Ronchamp. Ήταν ιδιαίτερο το του ενδιαφέρον για τη λατρεία της Παναγίας και είδε τη σχέση της Εκκλησίας με τον ενορίτη (ή προσκυνητή) με εκείνο της μητέρας και του παιδιού. Η ανύψωση στην είσοδο και οι καμπύλες προς τα νότια, για να αγκαλιάσει τον επισκέπτη, όπως τον καλωσορίζουμε στην οικογένεια, έτσι και στην εκκλησία. Η ανατολική όψη με καμπύλες, όπως και τη στέγαση στην εξωτερική, παρεκκλήσι το οποίο ασχολείται με την επιπλέον χωρητικότητα που απαιτείται για την γιορτή ημέρες. Η σχέση μητέρας -παιδί εκφράζεται επίσης με την τοποθέτηση του πολύχρωμου ξυλογλυπτικής της Θεοτόκου. Ο Le Corbusier τοποθετηθεί το άγαλμα στην κόγχη ψηλά πάνω από το βωμό, έτσι ώστε ο μεγαλύτερος αριθμός να βλέπει όλη την εκκλησία.

IV. FUNCIONALISMO : ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ

Η Λειτουργικότητα, στην αρχιτεκτονική, είναι η αρχή με την οποία ο αρχιτέκτονας που σχεδιάζει ένα κτίριο πρέπει να το πράττουν με βάση το στόχο που έχει αυτό το κτίριο . Ο Le Corbusier και ο Γερμανός-Αμερικανός Mies van der Rohe ήταν απ'τους πιο σημαντικούς funcionalism και έκαναν τις εργασίες τους με βάση τις ρίζες τις σύγχρονης αρχιτεκτονικής , στο βαθμό που τα κτήρια τους είχαν ριζικές απλουστεύσεις των προηγούμενων στυλ. Ο Le Corbusier είναι γνωστό ότι λέει : « ένα σπίτι είναι μια μηχανή για να ζεις», στο βιβλίο του Vers une Architecture που δημοσιεύθηκε το 1923. Το βιβλίο αυτό ήταν και εξακολουθεί να είναι μεγάλη επιρροή, όπως και η Villa Savoye και λαμβάνονται ως πρότυπα λειτουργικότητας.

Λειτουργικότητα λοιπόν είναι ένας όρος που σημαίνει μια εμπρόσθια όψη της αρχιτεκτονικής. Η μελέτη των θεμελίων της λειτουργικότητας στον τομέα της αρχιτεκτονικής αφορά το ευρύτερο ζήτημα της αξίας της χρήσης και, συγκεκριμένα, η θέση που αντιστοιχεί στην ομορφιά , καταλληλότητα. Οι έννοιες των όρων αυτών - λειτουργία, καταλληλότητα, η χρησιμότητα και ο σκοπός – διαφέρουν κάπως από το ένα συγγραφέα στον άλλο.

Με την έννοια λειτουργία εφαρμόζεται η γενική προσέγγιση, αλλά είναι επίσης μια λειτουργική προσέγγιση της δομής. Λειτουργικότητα μπορούν ή δεν μπορούν να έχουν μια θεωρία της ομορφιάς. Η χρησιμότητα και σκοπιμότητα μπορεί να θεωρηθεί ως το μέτρο της αριστείας ή την τελειοποίηση ενός κτιρίου, αλλά όχι κατ 'ανάγκη ως το μέτρο της ομορφιάς.

Η λειτουργική των θεωριών της αρχιτεκτονικής όπως είναι αυτές που κάνουν την αυστηρή προσαρμογή της μορφής με σκοπό τη βασική κατευθυντήρια αρχή της μελέτης και των θεμελιωδών μέτρο σύγκρισης για τη μέτρηση της αριστείας, την ομορφιά της αρχιτεκτονικής.

A. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η λειτουργικότητα αυτή προορίζεται να είναι μια ορθολογική και λειτουργική αρχιτεκτονική, με κοινωνικό σκοπό, ιδίως στον τομέα της στέγασης.

Τα νέα υλικά σκυροδέματος, του σιδήρου και του γυαλιού, τα οποία έχουν συνδυαστεί και είχαν αφαιρεθεί από διακοσμητικές τάσεις του παρελθόντος.

Από την αρχή, η έννοια της λειτουργικότητας που περιλαμβάνουν ασφάλεια και άνεση - βασικά όλα τα χαρακτηριστικά των κτιρίων που καθιστούν δυνατό για τα άτομα, τις οικογένειες και τις κοινότητες έχουν πραγματοποιήσει τους σκοπούς της ζωής του σε αυτά τα κτίρια. Όντας τόσο εκτεταμένες όσο είναι το «φάσμα των απαιτήσεων» που παρουσιάζουν για τα κτίρια, οι ερευνητές που ανέπτυξαν τη θεωρία της λειτουργικότητας, δεν μπορούσαν να διαφυλάξουν την ενότητα της θεωρίας, και σύντομα χωρίζονται σε έναν αριθμό ειδικών τομέων.

Αυτές με τη σειρά τους συχνά συνδέονται με τις άλλες "επιστήμες μητέρες» που είχαν ήδη αναπτυχθεί από πριν:

Μερική θεωρία της λειτουργικότητας	Μητέρες Επιστημών
λειτουργικότητα του κτιρίου	κοινωνιολογία ερευνητικές εργασίες οικιακής οικονομίας
υγιεινή	δημόσια έρευνα για την υγεία
ασφάλεια των κτιρίων	θεωρία κατασκευής Φωτιά έρευνα
οικονομία	οικιακής οικονομίας Διοικητικής Επιστήμης οικονομία

Κάθε κτίριο πρέπει να είναι μια πραγματική έκφραση του σκοπού του και της εποχής του. Τα υλικά και δομικά συστήματα θα πρέπει να χρησιμοποιούνται με εντιμότητα και ειλικρίνεια και θα πρέπει να εκφράζονται.

Τα έντυπα, της εταιρείας Le Corbusier, της λειτουργικότητας λαμβάνουν υπόψη τις πέντε βασικές αρχές όπως:

1. ελεύθερους τοίχους,
2. δωρεάν φυτά,
3. οριζόντια περικοπή μεγάλα παράθυρα που αφήνουν το φως και τον αέρα ,
4. χρήση των πασσάλων για να κατεβάσουν τα τείχη της υποστήριξης τους ,
5. Ύπαρξη μιας στέγης.

Η σύγχρονη ανάλυση της λειτουργικότητας παρουσίασε μια διπλή προσέγγιση: την ορθολογική και την ποιητική. Εκτός από την έκθεση του λόγους για τους οποίους η λειτουργική αρχιτεκτονική είναι ανώτερη από την επίσημη αρχιτεκτονική, ή, εν πάση περιπτώσει, πιο κατάλληλο για την εποχή μας, οι συντάκτες τις αναλογίες ή μεταφορές χρησιμοποιούνται για την ενίσχυση των επιχειρημάτων τους. Αυτές οι αναλογίες μπορούν να ομαδοποιηθούν σε τρεις κατηγορίες, οι οποίες μπορούν να χρησιμεύσουν ως αφετηρία για την έρευνα των επιχειρημάτων για την υπεράσπιση των λειτουργικών θέσεων. Είναι η μηχανική αναλογία, η οργανική αναλογία και η ηθική αναλογία.

Η μηχανική αναλογία βασίζεται στην πεποίθηση ότι η ομορφιά, ή τουλάχιστον κάποιο είδος επίσημης τελειότητας, όπως προκύπτει αυτόματα από τη πιο τέλεια μηχανική απόδοση, και ότι οι μηχανικές δημιουργίες επιτυγχάνουν τέλεια ομορφιά χωρίς την ανάγκη να επιδιώκουν σκόπιμα.

Οι πιο τέλειες μηχανικές κατά συνέπεια, αποτελούν σημαντική πηγή έμπνευσης για τους αρχιτέκτονες. Σ' αυτό πηγάζει και η ευρέως διαδεδομένη αλληγορία του Le Corbusier, *«το σπίτι είναι μια μηχανή για κατοικία»*.

Η βιολογική αναλογία αυτή βασίζεται στην πεποίθηση ότι η φύση είναι όμορφη και τέλεια. Συνεπώς, η φύση πρέπει να είναι μια μεγάλη πηγή έμπνευσης για τους αρχιτέκτονες. Με βάση την παραδοχή ότι οργανικές μορφές της φύσης-κάθε μέρος, όλα-είναι σύμφωνος με τη λειτουργία του.

Η ηθική αναλογία έχει πολλές πτυχές. Σύμφωνα με αυτή τη θέση, η αρχιτεκτονική θα πρέπει να αντανακλά και να ενισχύει ηθικά τα ιδανικά του ανθρώπου. Ένα κτίριο πρέπει να είναι ειλικρινής, όχι ανέντιμο. Τα έντυπα πρέπει να είναι ακριβώς αυτό που φαίνονται πρέπει να επιτύχουν τους στόχους τους μέσω της αρμονικής συνεργασίας.

Η ηθική αναλογία υποδηλώνει επίσης ότι το πρακτικό πνεύμα είναι μια αρετή στον τομέα της αρχιτεκτονικής, όπως είναι μεταξύ των ανδρών. Έτσι, άχρηστα διακοσμητικά έντυπα πρέπει να απορρίπτονται, ιδίως όταν παράγουν αποτέλεσμα της μεταμφίεσης. Ο Adolf Loos έδωσε μια ενδιαφέρουσα παραγωγή αυτής της ιδέας.

Για εκείνον, το στολίδι στη σύγχρονη αρχιτεκτονική ήταν ένα έγκλημα κατά της κοινωνίας, γιατί χρειάζεται επειγόντως μια αρχιτεκτονική και άφθονο και φθινό να επιλύσει το βασικό κοινωνικό πρόβλημα της αξιοπρεπούς στέγασης. Από την άποψη της κοινωνικής λειτουργίας, στολίδι φαίνεται να είναι ένα είδος ογκώδη απόβλητα.

(*«Αρχιτεκτονική στη μεταμφίεση, δηλαδή, απομίμηση, δηλαδή ψέμα»*)

B. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Πολύ σύντομα, η λειτουργική θεωρία της αρχιτεκτονικής υποστηρίχθηκε από περαιτέρω έρευνα από κάθε άλλη θεωρία του σχεδιασμού κτιρίων. Τα περισσότερα από τα ευρήματα των μελετών αυτών εξακολουθούν να ισχύουν και σε μεγάλο βαθμό incuse ισχύει για όσους αρχιτέκτονες που έχουν εγκαταλείψει εδώ και πολύ καιρό, το ιδίωμα του λειτουργισμού.

Η μετάβαση από την νεοκλασικισμού εποχή στην λειτουργικότητα συνέβη γύρω στο 1930. Έκθεση της Στοκχόλμης του 1930 θεωρείται ως το γεγονός ότι η λειτουργικότητα εισήγαγε στη Δανία. Από τους ξένους πρωτοπόρους, κυρίως από τον Walter Gropius (1883-1969), στη Γερμανία, το Bauhaus και Le Corbusier στη Γαλλία, η λειτουργικότητα ήταν γραφτό να γίνει μια ορθολογική και λειτουργική αρχιτεκτονική, με ένα κοινωνικό σκοπό, ιδίως σε στον τομέα της στέγασης. Τα νέα υλικά σκυροδέματος, του σιδήρου και του γυαλιού, τα οποία έχουν συνδυαστεί στο αρχιτεκτονικό φορέα «ουσιαστικά» και είχαν αφαιρεθεί διακοσμητικές τάσεις του παρελθόντος. Αυτή η διεθνής λειτουργικότητα επικράτησε σχεδόν σε όλους τους τομείς της κατασκευής. Εμπνευσμένο από το Le Corbusier, Mogens Lassen χτισμένο στο τριάντα, μια σειρά από townhouses σε Klampenborg, ενώ Arne Jacobsen είναι υπεύθυνη για την πολύπλοκη λευκό Bellavista (1934), επίσης στην Klampenborg.

Πολύ σύντομα, η λειτουργική θεωρία της αρχιτεκτονικής υποστηρίχθηκε από περαιτέρω έρευνα από κάθε άλλη θεωρία του σχεδιασμού κτιρίων. Τα περισσότερα από τα ευρήματα των μελετών αυτών εξακολουθούν να ισχύουν και σε μεγάλο βαθμό incuse όπου ισχύει για όσους αρχιτέκτονες έχουν εγκαταλείψει εδώ και πολύ καιρό, το ιδίωμα του λειτουργισμού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Frampton Kenneth(2001), Le Corbusier. Λονδίνο, Τάμεσης και Hudson.

Frampton Kenneth, Μοντέρνα Αρχιτεκτονική, Ιστορία και κριτική.

Φιλιππίδης Δημήτρης, Νεοελληνική Αρχιτεκτονική.

Μαντουβάλου Μαρία, Μοντερνισμός και πόλη.

<http://sfrang.com/selides/mm1/html/LeCorbusier.htm>

<http://books.google.gr/books>

http://en.wikipedia.org/wiki/Le_Corbusier

<http://architect.architecture.sk/le-corbusier-architect/le-corbusier-architect.php>

<http://www.yousouroum.gr/forum/showthread.php?t=5882>

http://en.wikipedia.org/wiki/Villa_Savoie

http://www.greatbuildings.com/buildings/Notre_Dame_du_Haut.htm

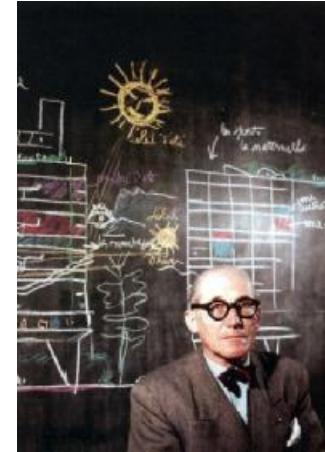
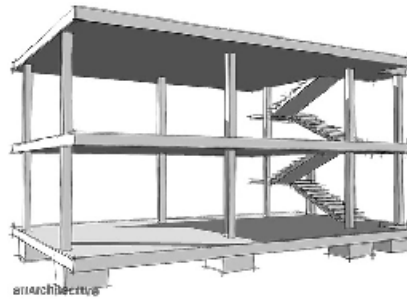
http://en.wikipedia.org/wiki/Notre_Dame_du_Haut

<http://www.google.gr/search>

<http://es.wikipedia.org/wiki/Funcionalismo>

~ Μελέτη κατοικίας

σύμφωνα με το σύστημα "domino" Villa Savoye του Le Corbusier ~

I. ΘΕΣΗ ΚΤΙΡΙΟΥ :

Η κατοικία βρίσκεται σε οικόπεδο του Αγίου Παντελεήμονα, στην Πάτρα.

Στοιχεία:

Π.Δ (Προεδρικό Διάταγμα)

25/8/93/ (ΦΕΚ 1181 Δ' 23/9/93)

Επέκταση Ε.Π.Α. (Επιχείρηση Πολεοδομικής Ανασυγκρότησης)

Όροι δόμησης

Κατά κανόνα, αρτιότητα

Πρόσωπο: 15 μέτρα

Ε=500 τ.μ. , Μέγιστο ύψος = 10 μέτρα

Κάλυψη : 70%

Συντελεστής δόμησης : 0,8

Εοικοπέδου= $27 * 27 = 729$ τ.μ.

Επιτρεπόμενη κάλυψη : 729 τ.μ. * $0,70 = 510,30$ τ.μ.

Συντελεστής δόμησης : 729 τ.μ. * $0,80 = 583,20$ τ.μ.

Πραγματοποιούμενη κάλυψη : $15 * 15 = 225 < 510,30$ τ.μ.

Πραγματ. Συντελεστής δόμησης : α' όροφος, $E\alpha' = 145 < 583$ τ.μ.

β' όροφος, $E\beta' = 175 < 583$ τ.μ.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ :

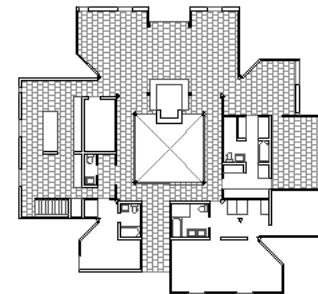
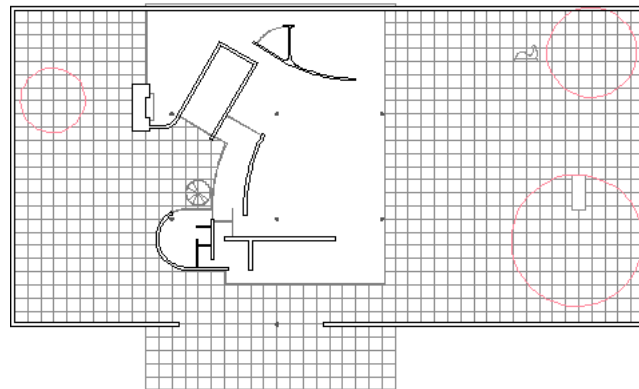
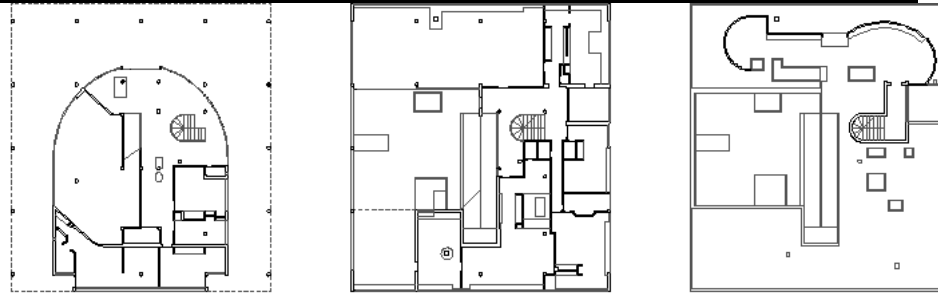
Ο Le Corbusier υπήρξε ο βασικός εισηγητής του συστήματος οικοδόμησης domino, δηλαδή της οικοδόμησης με βάση έναν κάναβο κολόνων. Χάρη στον κάναβο αυτό, οι τοίχοι παύουν να είναι φέροντες και μπορούν να αποκτήσουν οποιαδήποτε μορφή, παρέχοντας πολύ μεγαλύτερη σχεδιαστική ελευθερία.

Η κατοικία σε οικόπεδο του Αγίου Παντελεήμονα στην Πάτρα βασίζεται σε σύστημα domino επί κανάβου 15x15μ, ακριβώς όπως ο κάναβος της Villa Savoye στο Poissy. Βασικός στόχος του Le Corbusier ήταν η ανύψωση της κατοικίας από το επίπεδο του εδάφους, έτσι ώστε το επίπεδο αυτό να παραμένει ανοιχτό για δημόσιες ή ημιδημόσιες χρήσεις. Στη πυλωτή σταθμούνται τα αυτοκίνητα, εκεί βρίσκεται «κρυμμένη» η κύρια είσοδος της οικίας και το επίπεδο 0.00 παραμένει ελεύθερο.

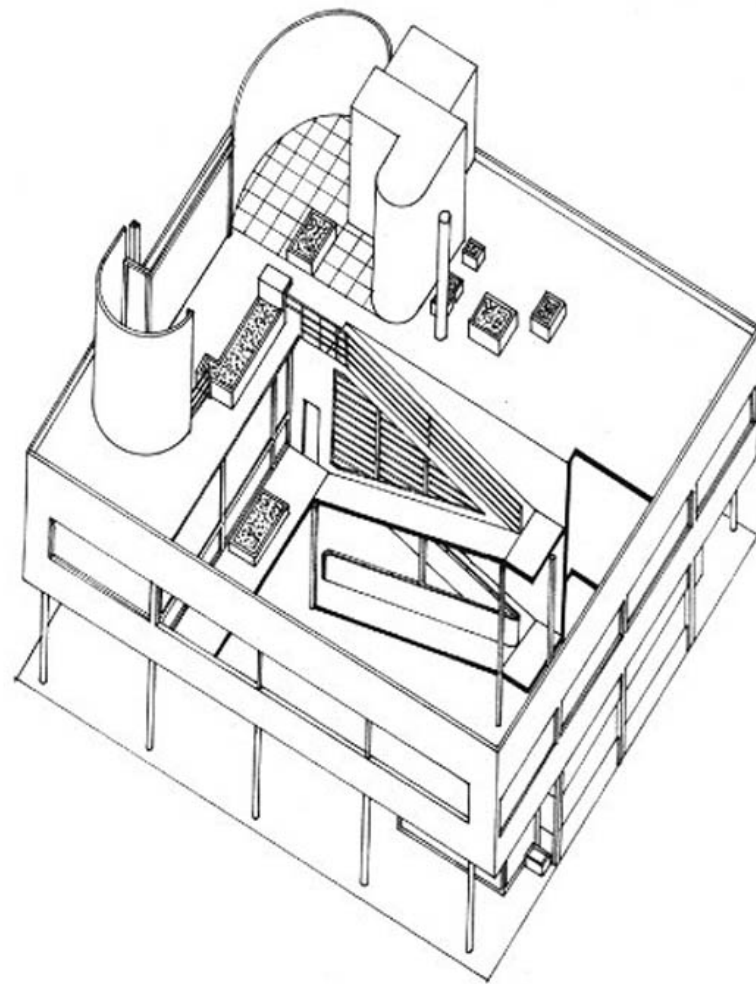
Οι δύο όροφοι της κατοικίας ακολουθούν το σύστημα domino, με τοίχους να διαχωρίζουν δωμάτια, όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο. Σαλόνι και τραπεζαρία δε διαχωρίζονται, υπάρχει ωστόσο η δυνατότητα διαχωρισμού αν οι κάτοικοι το επιθυμούν. Το ίδιο ισχύει και για τους χώρους που βρίσκονται ακριβώς στην απόληξη των κλιμακοστασίων, με δυνατότητα μετατροπής τους σε χώρους υποδοχής, γραφεία, αίθουσες μελέτης, playrooms.

Συνεχίζοντας την εφαρμογή των βασικών αρχών σχεδιασμού του Le Corbusier, τα ανοίγματα είναι συνεχόμενα και άφθονα για τον πλήρη ηλιασμό των χώρων. Επιπλέον, οι βεράντες εμφανίζονται σε κάθε δωμάτιο υπό διαφορετική μορφή: υπό μορφή μεγάλων ανοιχτών χώρων στον πρώτο και στον δεύτερο όροφο και υπό μορφή μικρών ιδιωτικών ανοιγμάτων στα υπνοδωμάτια. Ο λόγος ύπαρξης εκτενών ημιυπαίθριων χώρων είναι η προσαρμογή του στα ελληνικά πρότυπα. Ο Le Corbusier έδωσε χρήση στην ταράτσα των κτιρίων του, καθώς στην κεντρική Ευρώπη δε συνηθιζόταν η παρουσία μπαλκονιών. Απώτερος στόχος ήταν, φυσικά, η ευεξία των κατοίκων από την έκθεσή τους στον ήλιο. Σύμφωνα με τα ελληνικά δεδομένα, ο βασικός χώρος ηλιασμού και ευεξίας των κατοίκων είναι η βεράντα, της οποίας ο ρόλος στο σχεδιασμό της κατοικίας αυτής είναι ιδιαίτερα σημαντικός.

Ø «Σχέδια ‘Villa Savoye’ που βοήθησαν στην μελέτη»

Κατόψεις κτιρίου

Προοπτικό Κτιρίου

~ Κατάλογος Σχεδίων ~

ΣΕΙΡΑ ΣΧΕΔΙΩΝ :

- ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ
- ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ
- ΚΑΤΟΨΗ Α΄ ΟΡΟΦΟΥ
- ΚΑΤΟΨΗ Β΄ ΟΡΟΦΟΥ
- ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ
- ΤΟΜΗ Α-Α
- ΤΟΜΗ Α΄-Α΄
- ΤΟΜΗ Β-Β
- ΤΟΜΗ Β΄-Β΄
- ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ
- ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ
- ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ
- ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ